

בארץ סערה פרשת השב"כ. שימעון פרס הסתבך. אבל המזכ"ל של מיפלגתו חזה בכדורגל במכסיקו

האיש שיאינו סטאלין

חבריהכנסת חיים רמון, ה"ר יוסי ביילין וישראל פלג ששהו בחוץ לארץ. לא העלו על דעתם לשוב לארץ ולהצביע עבור מועמדם, מיכה חריש. הם, כאחרים, חשבו שעוזי מהמר על ריק, לעמוד מול פרס, שרק חודשיים קודם לכן נבחר כראש הממשלה — זה היה הזמור גדול מדי.

עוזי רגיל בהימורים. באהבתו הישנה, הכדורגל, ההימור הוא ססי חיים.

שבועיים לפני ההתמודדות נפגשו החברים יריבים, עוזי ברעם ומיכה חריש, לשיחה. עוזי ומיכה, שחברו עוד בשנות ה-60, כשהנהיגו את תא הסטודנטים של מפא"י באוניברסיטה העברית בירושלים, החליטו הווכה מעניק למפסיד תפקיד מפתח. הם סיכמו ביניהם כי להם לא יקרה מה שקרה דור לפניהם, והחליטו על שיתוף פעולה.

שבוע אחרי הבחירות מינה מזכ"ל המפלגה, עוזי ברעם, את מיכה חריש כיושב ראש אגף כוח אדם במפלגה.

אחד הנסיכים

עוזי ברעם נולד וצמח בבית פוליטי. הוא גדל בבית שבו העוצמות של מפא"י ההיסטורית התגלמו בדמותו של אביו, משה ברעם, שהיה כלייכול, בבחינת המייצג של השילטון בירושלים. עוזי הוא הורש. אך שלא אביו, הוא ביקש לפרוץ את המעגל הירושלמי. גם למיפלגת העבודה יש נסיכים, ועוזי הוא המייצג הטיפוסי שלהם.

כשנבחר משה ברעם ב-1974 כשר העבודה בממשלת רבינו, החליף אותו עוזי בתפקיד מזכיר מחוז ירושלים, וכשיצא משה ברעם מן הכנסת, בבחירות המהפך ב-1977, נבחר עוזי ברשימת המערך לכנסת.

בנו הבכור של משה ברעם עמד כמה פעמים במצבים שבהם הפריעה לו המישפחה. ב-1969 נבחר מטעם המישפחה הצעירה לרשימה לכנסת, גולדה מאיר פסקה; לא יהיו שני ברעמים ברשימה. ספיר הוציא את עוזי, במחוז ירושלים נאלץ עוזי לעבוד קשה מכל אחד אחר כדי להוכיח את עצמו. היה חשש לרינונים על היותו יורש.

עוזי משקף את מפא"י. לא רק במובן ההיסטורי, איש מעמיתיו אינו יכול להגדיר את דיעותיו בנושאים כמו טיב המישטר הכלכלי-חברתי שאליו הוא חותר (בעד רפורמות מסוימות), כדי לתקן עיוותים של המישטר הקפיטליסטי. אך בלי לשנות אותו במהותו; המחיר המרבי שאותו יש לשלם תמורת השלום (מפא"ניק על גבול שלום עכשווי, אין לו יחס נפשי לארץ ישראל השלמה או להתנהלויות. בכל מקרה שהקונסנזוס הלאומי יאפשר ויתור — הוא יהיה בעד ויתור. ספק אם ילחם בעד זה); האוריינטציה הבינלאומית שלו (פרויאמריקאי מובהק) ועוד.

עמדתו לגבי ירושלים משקפת את העמדה הרישמית. עמדה ניצית, לדידו, על איהוד ירושלים תחת ריבונות ישראל אין ויכוח.

עמדותיו הן יוניות רק באופן יחסי למרכז הקונסנזוס של מיפלגת העבודה, החריגות שלו מהקונסנזוס אינן משמעותיות, ובודאי שלא בבחינת ייחורג ובל יעבור.

לעוזי הפוליטיקאי ראייה כוללת, כך הסכים ב-1977 להקמתה של רשימת ירושלים אחת, ונלחם בסנף המערך בירושלים למען הקמתה, וכיושב ראש ועדת העליונה לקליטה של הכנסת יצר קונסנזוס רחב אף עם יריבה פוליטי כמו גאולה כהן. עוזי אינו מתוהה ברצינות, בשמץ של

על החבר מיכה בשישה קולות ונבחר כמזכ"ל המפלגה. השתתרה תרהמה, חודשיים קודם לכן, כשהודיע חבר הכנסת עוזי ברעם, יו"ר מחוז ירושלים, כי הוא מתכוון להתמודד על תפקיד המזכ"ל, רבים גיחכו. בתום הבחירות לכנסת, ביולי 1984, כשהתכנסה הוועדה הראשונה של המרכז, הודיע פרס על רשימת השירים מטעם המערך לממשלה. עוזי לא נכלל ברשימה.

או נפל הפור. עוזי החליט לקרוא תגר על מנהיגותו של ראש הממשלה, ולהתמודד על התפקיד החשוב ב-מיפלגה, מזכ"ל העבודה. הוא יצא ל-מילחמת יחיד במנגנון משומן, שתמך ביריביו חברי מיכה חריש, וביריב המפלגה, שימעון פרס. הוא זכה בתמיכת מחוז ירושלים, מחוז הבית, שבו התחיל את פעילותו הפוליטית, ושממנו הוא שואב את כוחו עד היום.

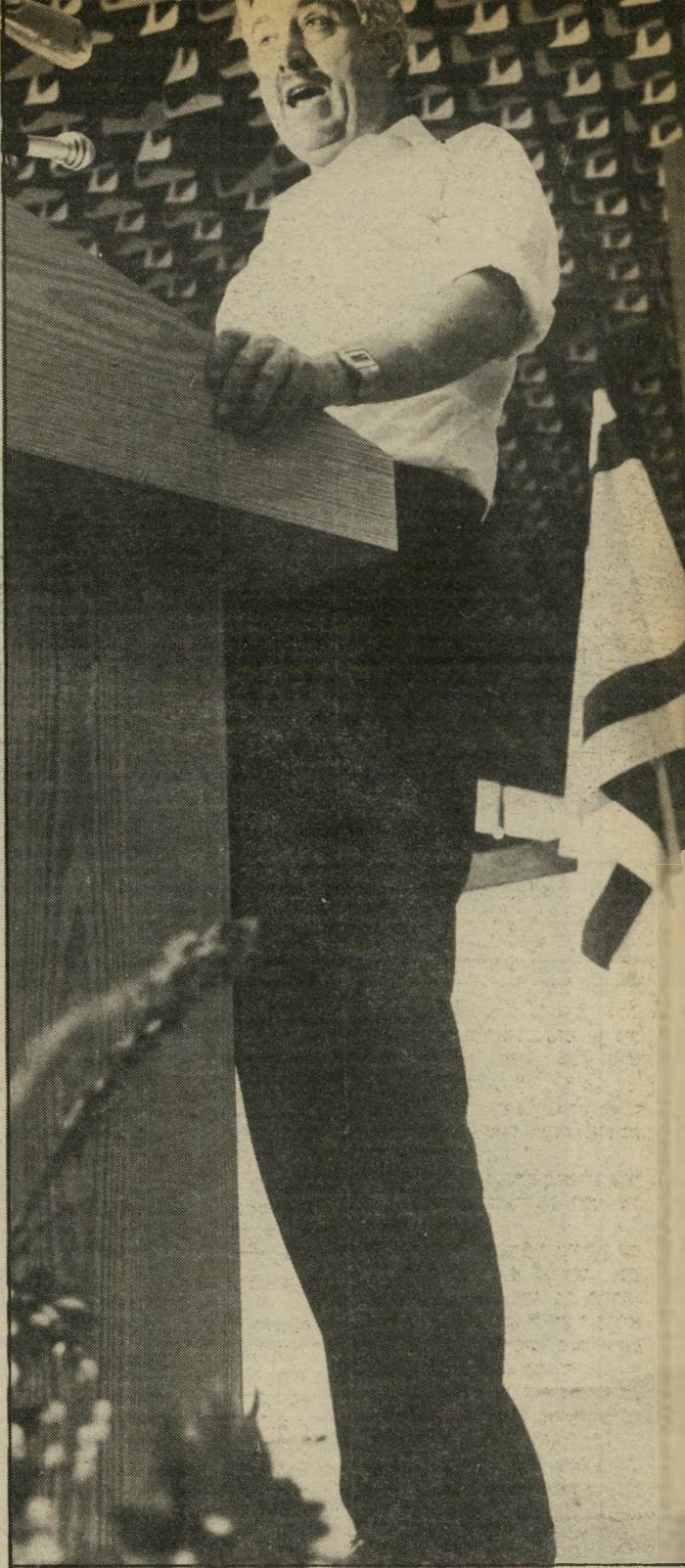
מזכ"ל ברעם מבט ראשון לחתיכות

אך בין תומכיו היו גם אנשי מהוויחפה, בראשותו של משה שחל, אנשי תק"ם, מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, אורי עמית, ראש עיריית רמת גן, חברים מהוועדה המרכזת ואבאי ברעם, שהחזיר לעוזי חובות ישנים וגייס למענו כ-120 חברי מפא"י ותיקים להרים יד לטובת המיפלגה.

שכיהן לפניו, מאיר זרמי או אהרון ידלין.

ההימור הוא ססיחיים

שהג' יוז במרכז המפלגה, ב-אוקי 1984: "החבר עוזי גבר

בוקר אחד הופיע עוזי ברעם, מזכ"ל מיפלגת העבודה, ברובי של מלון דן בתל-אביב, הסתובב אנה ואנה, המתין לפגישה.

כעבור כמה דקות הגיע בוריס קראסני, עוזרו של המזכ"ל, והשניים פנו לפקיד החקבלה. "הדר ליום אחד", ביקש ברעם, מילא את הטופס שהוגש לו וקיבל את המפתח. המזכ"ל ועוזרו, שהיה עומס תיקים, הסתגרו בהדר השכור לשעות ארוכות.

זה היה ב-15 במאי. כל אותו יום שקדו השניים על הכנת רשימות המועמדים למרכז החדש של המפלגה, סימנו שמות ומקו שמות, הוסיפו וגרעו.

בערב, כגני התערוכה, התכנסה ועדה המיפלגה לבחור את המרכז. הרשימה שהכינו ברעם וקראסני קיבלה את אישור הצירים. הניצחון של המזכ"ל היה מושלם.

הבוס של כל הבוסים

יתר מכל אירוע מיפלגתי אחר, מסמל הניצחון בוועדה את העבודה שבמיפלגת העבודה נפל רצון קם יורש לפינת ספיר, שהיה הבוס של כל

הבוסים, האיש החזק של המפלגה. זהו עוזי ברעם, חבריכנסת בן 49, שלא כספיר, איש העליה השלישית, שטיפס מעלה מעלה והגיע לצמרת אחרי שנים רבות של עבודה מחוץ למנגנון המפלגה, נולד הורש ממש לתור המנגנון, אביו, משה ברעם, היום פנסיונר בן 75, היה מזכיר סניף